

fenterede i samme. Derimod har Man været i nogen Tvivl, om det ikke maatte være rigtigst at gjøre det juridiske Element noget stærkere, end det efter Udkastet vil blive, enten saaledes, at der, som af en af Retterne foreslaaet, i de større Sagers Afgjørelse kom til at deltage to juridiske Medlemmer (med 3 Sø- og Handelskyndige), eller saaledes, at der blev oprettet to Afdelinger af Retten, hver med een juridisk Formand. Det Første, for hvilket navnlig er anført, at en anden Dommer vilde kunne bidrage til at styrke baade det juridiske og det ikke juridiske Element i Retten og derhos i Tilfælde af Formandens Forsald afgive en øvet Vicarius, har Ministeriet dog ikke anseet nødvendigt. Snarere turde der være Grund til at vælge det andet Alternativ, fordi det muligt kunde befrygtes at ville blive uoverkommeligt for en enkelt Mand at varetage alle de Forretninger, der vilde komme til at paahvile det retskyndige Element i Retten, eller i alt Fald at gjøre det med den Hurtighed, som er en af Hovedfordringerne til en saadan Ret. I Hamborg har man bestandig haft to af hinanden aldeles uafhængige Afdelinger, der hver ledes af en retskyndig Dommer, og Man har i den seneste Tid endog feet sig nødsaget til at optage en tredje, dels til at fungere i Tilfælde af Forsald for en af de to andre, dels til at udføre de Forretninger, som disse ikke kunne overkomme. Da imidlertid Omsætningsforholdene i Hamborg ere af et ganske andet Omfang end her, og da tilmed Skiftevesenet ogsaa hører under den hamborgske Handelsrets Virkefæde — hvilket i alt Fald ikke gieblikkelig tilsigtes med Hensyn til den kjøbenhavnske — har Man troet at burde lade det berøve ved een retskyndig Dommer, indtil Skiftevesenet ganske eller tilbørlig maatte blive henlagt dertil — hvorom Mere nedenfor, — eller Erfaringen bestemt maatte godtgjøre Nødvendigheden af at oprette to Afdelinger af Retten.

Med Hensyn til Besættelsen af den retskyndige Dommer, der skal lede Retten, antager Man ikke, at der er Anledning til at fravige de almindelige Regler for Dommeres Besættelse. Derimod synes der, naagtet de handelskyndige Medlemmer formentlig ogsaa

bør besættelse af Kongen, at burde gives Handelsstanden Indflydelse paa Valget af dem.*) Dette havde Man fra først af paatenkt at iværksætte ved at lægge Valget umiddelbart i hele Grossererforeningens Haand; men Man har senere opgivet denne Tanke, fordi det, navnlig i Begyndelsen, kunde befrygtes, at der ikke vilde vise sig tilstrækkelig Interesse for Valget, og at dette saaledes vilde blive afgjort af en ringe Minoritet, og fordi Resultaterne af deslige større Valgsforsamlinger overhovedet ere usikre og ofte meget tilfældige. Man har derfor foretrukket at lade Handelsstandens Indflydelse paa Valget udøves middelbart, nemlig gennem Grossererforeningens Comitee; men da de Sager, som Handelsretten vil komme til at paadømme, ofte vilde interessere Andre end Grosserere, synes det billigst, at Valget ikke udelukkende nedlægges i den nævnte Corporations Haand; men at Communalbestyrelsen gennem Delegerede erholder en lige Andel deri.

Modtagelsen af Valget har man antaget med visse Undtagelser at maatte gjøre til en tvungen Sag, dog saaledes, at de Paagjældende kunne undslaae sig for Gjenvalg i et Tidsrum af 4 Aar, regnet fra den Tid de senest havde Sæde i Retten, hvorimod man ingensomhelst Anledning har fundet til, saaledes som flere fremmede Lovgivninger gjøre, at forbyde deres Gjenvalg før efter en vis Tids Forløb. — Functionstiden har man ansat til 4 Aar. Det maa vel erkendes, at det er en ikke ringe Byrde, der herved paalægges de Valgte, men, da der altid vil hengaae nogen Tid, inden de opnaae den fornødne Erfaring og Dvælsel, har man ikke troet at kunne gjøre den kortere, og da Retten kan sættes med to Medlemmer, foruden Formanden (§ 7), vil der i Reglen kunne finde en Alternering Sted, og Byrden derved blive mindre for de Enkelte.

*) I Frankrig f. Er. vælges Handelsrettens Medlemmer — under Regjeringens Stadfæstelse — af en Forsamling af ansæte Kjøbmænd, som Regjeringen udpeger; i Belgien paa samme Maade, kun at Belgiens Udvælgelse stæer af det større Communalraad; i Hamborg vælges de af Kjøbmandskabet blandt to af Handelsretten foreslaaede. Ingen af disse Valgmaader synes at passe for vore Forhold.